Nro 4.

KURYER LITEWSKI

w WILNIE DNIA 14 STYCZNIA V. S. 1814. ROKU.

WIADOMOSCI KRAJOWE.

S. Peterzburg dnia 31go Grudnia v. s.

Za dystyngwowanie się w bitwach dnia 16go i 17go Sierpnia Naymiłościwiey nadgrodzeni zostali: L. G. Preobraż. Półku, Półkownikowi *Karcowu*, Kapitanom, *Potułowu* 3. i *Dewitte* 1., L. G. Siemien. Półku, Półkownikowi *Kostomorowu*, Order S. Włodzimierza 3go Stopnia; L. G. Preobraż. Półku, Półkownikowi *Tytowu* 1., L. G. Siemien. Półku, Półkownikowi Baronowi *Frydryksowi*, Kapitanowi *Brinkienowi*, Sztabs Kapitanom, *Kaznakowu*, *Stiurlerowi*, *Annenkowu*, *Jajimowiczowi* 2., Order S. Anny 2giey klassy; L. G. Preobraż. Półku, Półkownikom, *Tytowu* 2., *Tücholkowi*, *Szkurynowi*, L. G. Siemien. Półku Kapitanom, *Okuniewu*, *Krasnokuckiemu*, Sztabs-Kapitanowi *Rzymskiemu-Korsakowu*, dyamentowe znaki tegoż orderu 2giey klassy; L. G. Siemien. Półku, Półkownikowi Xięciu *Broglio* Order S. Jerzego 4tey klassy; L. G. Siemien. półku, Półkownikom, *Fon-Paktulowi*, *Puszynowi* i Porucznikowi *Obreskowu* złote szpady z napisem *za męztwo*.

WIADOMOSCI ZAGRAINCZNE

Berlin dnia 11go Stycznia n. s.

Podług odebranych tu prywatnych wiadomości, twierdza *Huningen*, iak tylko Sprzymierzeni, za nadeyściem ciężkiey artylleryi, bombardować ią zaczęli, dnia 3go Stycznia poddała się woyskom Sprzymierzonym. Miasto *Befort* zostało także przez Sprzymierzonych osadzoném, lecz w cytadelli trzyma się ieszcze nieprzyiaciel.

Jenerał *Thieleman*, na czele 9,000 Sasów, przybył do główney kwatery Jenerała *Bulowa* w *Bommel*. Jenerał *Vinzingerode*, ze swoim korpusem stoi w *Düsseldorfie*. — Jenerał Angielski *Graham*, przyprowadził z sobą 10.000 karabinów dla rozdania ich Brabanczykom, którzy wszędzie okazuią naywyższy zapał zrzucenia z siebie Francuzkiego jarzma.

Pokóy między Danią i Szwecyą, który w ostatnich dniach podlegał nieiakiey watpliwości, zdaie się bydź teraz pewnieyszym. — Jenerał *Stewart* z główney kwatery *Kiel* odiechał dla widzenia się z bratem swoim Lordem *Castlereagh*, który miał przybydź do główney wielkiey kwatery.

(*z Gaz. Berlin.*)

Berlin dnia 8go Stycznia n. s.

Odebrano tu następuiące *Urzędowe* wiadomości dnia 1go b. m. datowane, od korpusu Felmarszałka *Blüchera*.

„Dnia 1go b. m. Woysko *Blüchera* przeszło *Ren* pod *Kaub*. Zrana o godzinie 10tey już do 4,000 piechoty przewieziono na czołnach. Około południa most miał już bydź ukończony, główna siła Armii miała przeyść po nim. Marszałek *Blücher* wydał z tego powodu następuiące dwie odezwy.

1sza) Marszałek *Blücher* do woyska Szląskiego.

„Waleczni Wojownicy! kiedy postępowaliście od Odry do Renu, potrzeba było wydzierać nieprzyiacielowi prowincye, które on był podbił. Teraz przechodzicie przez Ren, aby zniewolić do pokoiu nieprzyiaciela, który zapomnieć tego nie może, że w dwóch kampaniijach utracił owoce swych dziewietnastoletnich zawojowań.

„Zołnierze! Nie potrzeba mi iak tylko wskazać dzień sławy zwycięzcom nad Katzbach, pod Wartenburgiem, pod Möckern, i pod Lipskiem, a pewny iestem skutku; lecz nowe mam przepisać wam obowiązki. Mieszkańcy lewego brzegu Renu, nie tchną przeciw nam nienawiścią. Przyrzekłem im opiekę i bezpieczeństwo własności; uczyniłem to w imieniu waszém. Musicie spełnić to przyrzeczenie. Sławę waleczność przynosi żołnierzowi, iednakże posłuszeństwo i naysurowsza karność, są iego naypięknieyszą ozdobą.

Dan w Frankforcie nad Menem dnia 30go Grudnia 1813.

(Podpisano) *Blücher.*

Odezwa 2ga.

Do Mieszkańców lewego brzegu Renu.

„Przeszedłem Ren z Armią Szląską, dla przywrócenia swobody i niepodległości narodom, dla pozyskania pokoiu.„

„Napoleon wcielił do Państwa Francuzkiego Hollandyą, część Włoch i Niemiec; oświadczył on, że żadney wsi z tych zdobytych kraiów nie powróci, gdyby nawet nieprzyiaciel ukazał się na wzgórkach *Paryża*.„

„Przeciwko takiemu oświadczeniu, przeciwko takim zasadom, postępuią Armie wszystkich Europeyskich Mocarstw.

„Czyliż tych zasad bronić chcecie? Jeśli tak iest, tedy wstąpcie w szeregi Cesarza Napoleona, i zaczniycie walkę przeciwko Sprawie Słuszności, którą Opatrzność tak oczywiście wspiera. Jeśli tego niechcecie, tedy u Nas szukaycie swey obrony. Ubespieczę waszą własność; niech każdy Obywatel, każdy ziemianin zostanie spokoyny w swoiém mieszkaniu; każdy Urzędnik na swoim placu niech się bez przeszkody zatrudnia obowiązkami swey służby.„

„Jednakże od momentu wkroczenia woysk Sprzymierzonych, wszelki związek z Państwem Francuzkim ustaie. Ktoby się do tego urządzenia niestosował, popełniłby zdradę przeciwko Mocarstwom Sprzymierzonym, i iako taki przed sądem woiennym stawiony, musiałby ulegać karze śmierci.

Na lewym brzegu Renu dnia 1go Stycznia 1814.

(Podpis) v. *Blücher.*

(*z Gaz. Berlin.*)

Od brzegow Menu 28go Grudnia n. s.

Donoszą, iż załoga cytadelli Wirzburskiey oświadczyła chęć swoią opuszczenia części miasta, którą jeszcze z tamtey strony Menu posiada, pod warunkiem, aby jey dowóz lekarstw był dozwolony — Propozycya ta odrzuconą została. Dezercya z tey załogi jest bardzo wielka.

Francuzi opuścili zewnętrzne szańce około Huningen, jak tylko Sprzymierzeni z dział ciężkich strzelać poczęli. Od pierwszego wystrzału miał spłonąć pod tą twierdzą magazyn siana. Hrabia Giulay ze swoim korpusem zmierza ku Strazburgowi. Całalinia od Moguncyi aż do Huningen jest słabo od nie przyiaciela osadzona

Sprawuiący interessa Włoskie w Szwaycaryi, oświadczył, iż na dowod dobrego porozumienia w są-

siedztwie i przez wzgląd na życzenia Szwaycaryi, Kanton Tessin, od woysk Włoskich opuszczony zostanie. (Od lat trzech Szwaycarya naprożno odwoływała się do tego dobrego w sąsiedztwie porozumienia.)

Przez Frankfort przechodzi wiele bardzo ciężkiey artylleryi, która przeciwko Moguncyi ma bydź przeznaczona — W Bayreucie i w Bambergu zapowiedziano przechód 24,000 Rossyan, którzy dążą do Renu.

Zdobycz, która się zwycięzcom w twierdzy Torgau dostała, szacowana jest na 50 milionow Franków. (*z Gaz. Berl.*)

Freyburg (w Bryzgowii) 2 *Stycznia n. s.*

Główna armia Austryacka, do którey Bawarska i Wirtemberska należy, postąpiła aż ku Besançon, wszędzie od mieszkańców jak nayuprzeymiey przyięta. Nowo-zaciężni, których w więzach i okowach Żandarmowie prowadzą, całemi hufcami, ile razy zdarzy się im sposobność do nas przechodzą — Mimo całey usilności, Napoleon nie może dotąd zgromadzić znacznego woyska. Nowo-zaciężni, których się uda skąd wycisnąć, posyłani są natychmiast w okolice Paryża.

Jeden znaczny korpus Rossyyski przez Bern wziął kierunek ku Włochom, aby na woysko Wice-Króla, które jest w odwrócie, z boku uderzył — Związek pomiędzy Strazburgiem i Paryżem jest przecięty — Przeięte zostały wielkiey bardzo wagi depesze. (*z Gaz: Berl.*)

Argau 22go Grudnia n. s.

Ukazała się tu do woysk Szwaycarskich następna odezwa: „Czyni się wiadomo wszystkim woyskom Szwaycarskim pod bronią stoiącym, iż Armia Sprzymierzona w wielu punktach weszła na ziemię Szwaycarską, i że iéy wódz naczelny Xiąże *Schwarzenberg* wydał do swoich żołnierzy rozkaz dzienny, (*umieszczony w przeszłym Numerze tey gazety*) który wodzowi woysk Szwaycarskich przez Oficera przysłanym został. W tymże czasie Pełnomocnicy Dworow Sprzymierzonych obecni w Szwaycaryi podali Landamanowi tego Kraiu Oświadczenie, w którém naymocniey zaręczaią o dobrém obchodzeniu się tak z kraiem, iako też z mieszkańcami. Należy się zatym spodziewać, że woyska Szwaycarskie, gdy się im gdziekolwiek z obcym korpusem zeyśdź przyydzie, nie doznaią żadney nieprzyiemności; a wzaiemnie nasi Oficerowie, podoficerowie i żołnierze starać się będą, aby w tych przypadkach ich własne postępowanie, do żadnych nie porozumień nie dało powodu. i t. d.

Główna kwatera Lenzburg dnia 21go Grudnia.

(Podpis) Jenerał *Wattenwyl.*

(*z G. B. Vos.*)

Bazylea dnia 21go Grudnia n. s.

Woysko Sprzymierzone 160 tysięcy ludzi wynoszące, zażądało przeyścia przez ziemię naszą w celu przebycia *Renu.* Na skutek zawartéy umowy pomiędzy Hrabią *Bubna*, a pomiędzy Panem *Herenschwand*, woyska Szwaycarskie odstąpiły tey nocy od granic. Od godziny 9tey zrana ciągnie przez nasze miasto kolumna Xięcia Koburgskiego; inne kolumny w rozmaitych punktach wyżéy Bazylei Ren przeszły. Dotąd niesłychać ieszcze było żadnego wystrzału z działa.

— *23go Grudnia.* —

Kolumny woysk Sprzymierzonych, biorą kierunek ku *Bernowi*; tamże oczekuią główney kwatery Xięcia *Schwarzenberga.* (*z Gaz. Berl. Vos.*)

Bazylea dnia 25 Grudnia.

Dnia 20 przed północą zatoczone tu były wszędzie działa, a dnia 21go z rana wkroczyło tu woysko Sprzymierzone, i pociągnęło do Alzacyi. W czasie jego przechodu przez most, ani razu nie wystrzelono z *Huningi.* Mniemaią, iż do 80,000 woyska tędy przechodzić będzie. Dnia 22go nocowało w tuteyszem mieście przeszło 22,000 woyska. Kilkuset ludzi stało pod gołém niebem na placu w mieście. Oddział woyska Sprzymierzonego przeprawił się także za Ren pod Breysach: Dnia 24go przeciągnęło tędy znowu kilka tysięcy Austryackiey piechoty i jazdy. W nocy z 23go na 24ty słyszeliśmy huk dział z *Huningi.* Dnia 24go miały tam nadciągnąć ciężkie działa Sprzymierzonych, i na tę twierdzę miano uderzyć. Liczą do 200,000 woyska sprzymierzonego, będącego już w Alzacyi. Według powieści Officerów, pociągnie ono przez prowincyą Franche-Comté.

Woysko Sprzymierzone posuwa się szybko przez Szwaycaryą i pobliską Alzacyą, ponieważ pogoda nader jest przyiemna, a woysko nie doznaie naymnieyszego oporu od mieszkańców. (*z Gaz. Berl.*)

ze Szwaycaryi dnia 30 Grudnia.

Woysko Sprzymierzone zaięło *Bern, Solurę i Zurych.* Hrabia *Bubna* przybył dnia 25go pod *Freyburg* w Szwaycaryi. Półkownik *Szeybler* stoczył szczęśliwą potyczkę pod *Kolmarem*, lecz sam został w niey ranionym.

Zmienił się rząd kantonu Berneńskiego: należące dawniey do niego w stosunkach podległości, późniey niepodległe kantony, połączyły się z nim w równych prawach, jakich używa właściwy obwod Berneński. *Bern* oświadczył się za sprawą Sprzymierzonych, a po innych kantonach spodziewaią się tegoż samego postępku. Sprzymierzeni zaięli obwarowane mieysce *Befort.* (*z Gaz. Berl.*)

Od wyższego Renu dnia 30 Grudnia.

Listy z *Bazylei* w dniach 22, 23 i 24tym Grudnia pisane, donoszą, iż woysko Bawarskie ciągnie tamtędy nieustannie ku Alzacyi, a główna siła Austryacka zmierza ku *Bernowi*, dokąd przybył dnia 26go Grudnia Xiąże *Schwarzenberg* z główną kwaterą. Przed wkroczeniem do Szwaycaryi woysko sprzymierzone otrzymało na 8 dni żywność.

W nocy z 18go na 19ty Grudnia przeszedł korpus Jenerała *Giulaya*, i połowa Bawarskiego korpusu przez *Ren* pod *Rotenbaum* (przy Bazylei). Woysko nieprzyiacielskie naywięcey świeżo zebrane, w sukniach chłopskich, pomieszane z małą liczbą dawnieyszych żołnierzy, słaby dawało odpor, i po kilku wystrzałach uciekło. W moc Sprzymierzonych dostało się kilka dział, wiele ręczney broni, i chorągiew Francuska z czarney materyi bez haftu i żadnego znaku, z drewnianym orłem osadzonym na drzewcu. Oddział woyska Bawarskiego, zostaiącego pod wodzą Jenerała *Wrede*, posunąwszy się do *Kolmaru*, zdobył po krótkiey obronie z nieznaczną stratą, małą twierdzę Francuską *Blamont*, która leży o 10 mil od *Besancon.* (*z Gaz. Berl.*)

Od wyższego Renu 20go Grudnia n. s.

Woyska Sprzymierzone, które wkroczyły do Bazylei, natychmiast w różnych kierunkach w marsz się udały; iedne ku Alsacyi, drugie ku Bernowi; iednakże w nocy z 21go ieszcze 20,000 ludzi stało w Bazylei. — Przodowe Poczty Armii Sprzymierzonych maią iuż dosięgać aż do *Vogezu.* (*z G. B. Vos.*)

Od granic Hollenderskich 26go Grudnia n. s.

Nieprzyiaciel ze znakomitą siłą i artylleryą postąpił z *Antwerpii* dla zdobycia na powrót *Bredy.* Dowodzący w tey twierdzy Jenerał *Benkendorf*, który do obrony tey twierdzy na wałach miał tylko 1,400 ludzi, i dział 20, zostawił bez odpowiedzi potróyne nieprzyiaciela wezwanie; przez dni trzy Francuzi codzień nadaremnie szturmowali do miasta, nakoniec dnia 23go Grudnia, cofnęli się na powrót ku *Antwerpii.*

Dnia 24go, w *Bommel* w główney kwaterze Jenerała *Bülowa* twierdzono, że nieprzyiaciel opuścił *Nimwegen.*

Xiąże następca *Oranii*, iest mianowanym Jener. Majorem w służbie Angielskiey, i Jeneralnym Inspektorem milicyi w Anglii. (*z G. B. Vos.*)

Breda dnia 22 Grudnia.

W Brabancyi zaszły już krwawe rozruchy. Oddział Majora *Kolomba*, wzmocniony od kozaków przecinaiących związki między *Mastrychtem* i *Antwerpią*, dochodzi już do *Bruxelli.* Z wszystkich okolic Bra-

bancyi przyprowadzaią poymanych w niewolą żandarmow; ustaią zupełnie przechody woyska, i wybieranie nowo-zaciężnych. W *Turnai* rozsiekano 100 żandarmów wyborowych. Między *Mastrychtem* i *Mecheln* zdobyto 5 ciężkich dział, przeznaczonych do *Antwerpii*, i przyprowadzono je tu, nałożywszy drogi. — Dnia 16go pociągnęła część oddziału ku *Namurowi*, a dnia 17go wkroczyła wśród radości ludu do *Louvain*. Wkrótce atoli radość ludu z bliskiego oswobodzenia zamieniła się w jawny rozruch, pospólstwo wzięło szturmem ratusz i porwało się na Prefekta i Burmistrza, których gwałtem przez ulice wlekło. Major *Kolomb* uwolnił ich z mocy ludu, i zapobiegł wszelkim gwałtom, uzbroiwszy natychmiast gwardyą narodową, i rozkazawszy jey pełnić służbę. Wystawiono na łup Cesarskie składy tytuniu, które lud wkrótce wypróżnił; w reszcie utrzymano porządek i spokoyność. — Zatopiono w kanale dwadzieścia ciężkich dział przeznaczonych do *Antwerpii*. (*z Gaz. Berl.*)

z Główney kwatery przed Wittenbergiem dnia 5go Stycznia n. s.

Oblężenie twierdzy *Wittenberga* iest z naywiększą usilnością popierane. W nocy z 31go Grudnia nieprzyiaciel bagnetem wyparty został z szańcu założonego na stoku twierdzy, i z paralelli rów kommunikacyyny, aż do tego mieysca został doprowadzony. Ponieważ nieprzyiaciel, znaiąc ważność tego mieysca, zdobył ie na powrót, piérwey niż roboty daley pomknięte bydź mogły, przeto następney nocy znowu do tegoż stanowiska szturm był ponowiony, i po trzykrotném następnie zdobywaniu go i traceniu, nakoniec waleczność woysk naszych w niém się utrzymała: tak 4go dnia od otworzenia paralelli żołnierze nasi stanęli mocną nogą na samym stoku twierdzy.

Wczoray przykop był doprowadzony, aż do pokrytéy drogi, i w tych dniach oblegaiący tę drogę zdobędą, i bateryą wyłomową do przyzwoitego stanu przyprowadzą. (*tu pochwały szczególnych regimentów*) (*z G. B. Vos.*)

Piszą z Bergedorf pod Hamburgiem dnia 30go Grudnia n. s.

z Hamburga wypędzaią gwałtownie, nie tylko ubogich ludzi, którzy się żywnością opatrzyć nie mogą, ale nawet ci, którzy się dostatecznie opatrzyli, za wynalezionym iakimkolwiek pozorem, muszą opuszczać to miasto. Zabieraią oni z sobą tyle tylko swoiey własności, ile iey unieść zdołaią, resztę zaś zostawić na łup są przymuszeni. Naywiększa liczba obraca drogę na *Altonę*, i szuka schronienia w kraiu Holsztyńskim.

Od kilku dni widzimy stąd każdéy nocy gwałtowne pożary w okolicach Hamburga. Tak nazwana Hamburgska góra, Grindel, Rosenhof, Eimsbüttel, i inne przedmieścia spalone zostały. Wszystko około tego miasta nayokropnieyszy wystawia widok; ieśli gdzie ieszcze zostały iakie domy, te na Staynie obrócono.

— 3go Stycznia n. s. —

Już więcey 30,000 ludzi wypędzono z Hamburga, a miasto samo w tak smutnym iest stanie, że niktby go teraz poznać nie mógł; z resztą ieszcze dotąd nic ważnego przeciwko Hamburgowi nieprzedsięwzięto.

Gdańsk dnia 3go Stycznia n. s.

Dnia wczorayszego nakoniec, po siedmioletnich klęskach i cierpieniach, wybiła godzina naszego oswobodzenia. Bohatyr i czuły przyiaciel ludzkości, J. K. W. Xiąże Wirtemberski wszedł do murow Gdańska na czele zastępów swoich rycerzy. Wspaniały był i poważny widok 16,000 Rossyyskich i Pruskich woiowników, którzy do tego paradnego weyścia byli przeznaczeni. Cała ludność miasta bez różnicy płci i wieku, była w naywyższém uniesieniu wesela, we wszystkich oczach krążyły łzy radości. Deputacya miasta spotkała Xiążęcia wjeżdżaiącego w bramę, i mile od niego przyięta, towarzyszyła wszędzie Wodzowi. J. K. Wysokość udał się prosto do Farnego Kościoła, gdzie od Senatu powitany, był przytomny przy odśpiewaniu Hymnu *Te Deum*. Reszta dnia była poświęcona uroczystym obchodom tey na zawsze pamiętney w dzieiach miasta Gdańska epoki.

(*z Gaz. Berl.*)

Botzen dnia 22go Grudnia n. s.

Dnia 9 Grudnia n. s. Adjutant Wice-Króla przybył do Neapolu, i oddał Królowi depesze Xiążęcia.

Xiąże Otranto (Fouché, były Gubernator Illiryi) przybył dnia 30 Listopada do Neapolu dla oglądania osobliwości tey stolicy.

Król Neapolitański oddalił ze służby wszystkich Urzędników cywilnych, którzy weyśdź nie chcieli do gwardyi narodowey. (*z Gaz. Berl.*)

Genua dnia 18 Grudnia n. s.

Anglicy w okolicach Liworny wysadzili pewną liczbę ludzi, i takąż samą pod Viaregio. Dnia 13 i 14 woysko to obozowało na *przedmieściach Pizy*, lecz dnia 15go wsiadło na powrót na okręty. Eskadra która ich przyniosła, ze 4 okrętów liniowych i 4, fregat złożona, stoi dotąd w zatoce Liwornskiey, o 5 mil włoskich od miasta. (*z Gaz. Berl.*)

Wiedeń d. 29go Grudnia n. s.

Po między pismami urzędowemi, które zostały wydane przy weyściu Wóysk sprzymierzonych do Szwaycaryi, Rządowi tego Narodu podane zostało następne —

Oświadczenie

Nie wstrzymany postęp woyny, o którey charakterze i celu pomiędzy sprawiedliwemi i oświeconemi współczesnemi, nie ma iuż żadney w mniemaniach różności, momentalna konieczność co raz mocnieyszego poparcia otrzymanych dotąd pomyślnych wypadkow, tudzież chęć, przez szybkie i skuteczne srodki, dostąpienia pożądanego celu w zawarciu gruntownego i trwałego pokoiu, sprowadziły armiie Sprzymierzonych Monarchow *na Granice* Szwaycaryi, *i przymusiły ie, dla dalszego przedłużania swoch działań, wkroczyć do części* Szwaycarskiey *ziemi. W oczach swiata dosyć iest może do usprawiedliwienia tego, kroku, iż on iest w koniecznym połączeniu z przedsięwzięciem powszechnie za sprawiedliwe i chwalebne uznaném. Jednakże* Monarchowie Sprzymierzeni *sami tego względu, iakokolwiek on iest ważnym, nie byliby za dostateczny poczytali, gdyby* Szwaycarya *znaydowała się w takim stanie, w którymby postępowi Ich oręża prawdziwą i rzeczywistą neutralność zastawić mogła. Lecz* Szwaycarya *tak dalece nie znayduie się w tym przypadku, że to, co ona dzis swoią neutralnością mianuie, podług wszystkich zasad prawa Narodow, iako nie ważne i żadne uważane bydź powinno.*

Prawo niepodległego Narodu, podług własnych widokow i chęci ustanowienia swoich stosunkow z Kraiami sąsiedzkiemi, tém mniey podawane iest w wątpliwość przez Mocarstwa Sprzymierzone, *im iest rzeczą pewnieyszą, że przywrócenie tego prawa stanowi ieden z głównych przedmiotow, za który walczą. Naymnieyszy nawet Kray, iak tylko może nie podlegle władać swoią wolą, nie może bydź mocą ograniczonym w wyborze swoich politycznych stosunkow, i kiedy w walce między potężnieyszemi sąsiadami ziemię swoią za neutralną, ogłasza, każde iey zgwałcenie powinno bydź uważane iako nieprawny postępek.*

Lecz prawdziwa neutralność bydź nie może bez posiadania prawdziwey niepodległości. Neutralność mniemana Narodu, nie tylko przypadkowo od cudzey woli zależącego, ale nawet podług pewnych zasad i prawideł rządzonego, dla tegoż samego Narodu iest słowem bez znaczenia, a dla iego sąsiadow podwoynie rażącą bronią; ten tylko który na ten Narod kaydany wtłoczył, znayduie w tem swoią prawdziwą korzysć, i zapewnione srodki w wykonywaniu swych planow. Kiedy więc w woynie, która wyraznie i iedynie do tego zmierza aby szkodliwey przemocy kres położyć można, każda nie prawdziwa neutralność iest tarczą teyże przemocy, a przeszkodą dla walczących o lepszy porządek rzeczy, tedy iaż neutralność tak mało utrzymać się może, iak głowny zaród złego któremu za obronę i przedmurze służy.

Ze to iest właśnie przypadek, w którymby się teraz Szwaycarya, gdyby oświadczoną przez swóy Rząd neutralność zachować mogła, względem Francyi z iedney, i względem Monarchow za wolność Europy uzbroionych z drugiey strony, znaydowała, iest prawdą o którey nikt powątpiwać nie może.

Dzieie tego Narodu, tak ważnego w Jeograficznym woiennym, politycznym, i moralnym względzie, który przez wiele wiekow w swoiey początkowey czystości i piękności kwitnął iako ozdoba Europy, w ostatnich 15tu latach nie wystawiaią tylko długie pasmo gwaltow, za pomocą których Władcy przez rewolucyą przeobrażoney Francyi iego szanowny Rząd zwalili, iego wolność i byt dobry zniszczyli, iego spokoynych mieszkańcow w niezbożne z sobą kłótnie wplątali, iego z potem czoła zgromadzone skarby połknęli, iego ziemie ze wszystkich stron szarpali, iego narescie nayswiętsze prawa rzucili pod swe nogi. Kiedy tym sposobem Szwaycarya wszelkiey hańby i nędzy, iaką tylko okrucieństwo iey uciemiężycieli wynaleśdz mogło, doznała; kiedy z utratą swoich zachodnich i południowych Prowincyi, postradała przedmurze swey nie podległości ze strony Francyi, a ze zniszczeniem swoich praw, swoich dobr, swych ustaw Narodowych, charakteru i iedności mieszkańcow, wszelkiey siły pozbawioną była, nakoniec w roku 1803 została iey, pod nie oznaczonym, wątpliwym, a nawet zaledwie do iakiego obiasnienia zdolnym tytułem tak nazwanego Aktu medyacyi, narzucona forma Rządu, która niby iey klęskom kres położyć miała, ale która w samey rzeczy nadaiąc im polityczne i prawne zrodło, większym ieszcze nieszczęsciom na przyszłość otwierała drogę; i która, bez pomyslnego w dzisieyszych okolicznościach rzeczy obrótu, prędzey lub póżniey byłaby ten Narod do ostateczney przyprowadziła zguby.

Ta forma Rządu do tego szczególnie dążyła, aby Panowaniu Francuzkiemu nad Szwaycaryą, które dotąd z samowolną a często występną arbitralnością wykonywane było, nadać kształt, trwały i iakiś pozor prawnosci. Skutek odpowiedział tym widokom. W posrod burz które w ostatnich dziesięciu latach pustoszyły Europę, Szwaycarya, ten, cień wewnętrzney spokoynosci, którey używała, musiała opłacić nie ograniczonem poddaniem się samowładnym rozkazom Francyi. Co tylko ieszcze sił i srodków uratować mogła, to wszystko było poświęconem na usługi Francyi; iedno Skinienie Cesarza Francuzkiego było dla niey prawem; żaden sąsiedzki Narod nie mogł się zasadzać na iakimkolwiek iey zezwoleniu, kiedy obawa niepodobania się Francyi na drodze stanęła. Zadne sprzeciwienie się wymaganiom tego Mocarstwa nie mogło mieć mieysca w tenczas nawet, kiedy, iak w zakazach handlowych, zatykały iedyne zródła wyżywienia Ludu. Zabronione były wszelkie srodki, które, w mniey ważnych nawet sprawach wpływowi obcego władcy granice położyć mogły, zabronione wszelkie głosne skargi, wszelkie publiczne oswiadczenia sprawiedliwey niechęci. Niedotykaiąc osobistości mężow, którym w tak ciężkich okolicznościach dostał się w ręce ster Rządu, nie sądząc z surowością o ich postępowaniu, i niechcąc rzucać fałszywego swiatła na ich zasady, albo wątpić o ich patryotyzmie, wolno iest iednak utrzymywać iako rzecz całey Europie wiadomą, że Szwaycarya, pod narzuconą sobie formą Rządu, chociaż z Jmienia osobnem ciałem; iednakże w istocie samey była zawisłym i podrządnym Kraiem; a wyiąwszy małą liczbę właściwych form i praw, które iey ieszcze pozostały, z resztą składała Prowincyą Francuzkiego Panstwa.

W takim rzeczy składzie każdy srodek polityczny którego się chwyta Rząd Helweckiego Związku, iakokolwiek mógłby bydź bezpośrednim, nosi na sobie iednak piątno obcego władcy, od którego swoie początkowe popchnięcie i kierunek otrzymał. Oswiadczenie neutralności na takiey wsparte zasadzie, utraca wszelkie prawo do Jmienia, którem się okrywa. We względzie do przewyższaiącey mocy, iest ona, w tenczas, kiedy ta iest naciskaną, pomocą większey daleko wagi, niżeli byłoby czynne przyłożenie się do iey działań; albowiem że ta neutralność, póty tylko, póki iest korzyścią dla strony przemagaiącey cierpianą, w przeciwnym zaś przypadku tak łatwo i prędko zniszczoną będzie, iak stworzoną była, iest rzeczą z samey siebie aż nadto oczywistą. We względzie do Mocarstw, które spustoszeniu i klęskom swiata kres położyć pragną, nie iest niczem innem, iak tylko źle zrozumianą chęcią wstrzymania biegu ich dobroczynnych i chwalebnych przedsięwzięć, a zatem iest krokiem nieprzyiacielskim, nie tylko przeciwko Monarchom Sprzymierzonym, ale nawet przeciwko interessom, potrzebom, życzeniom, i naygorętszym pragnieniom całey Europy. We względzie do Szwaycaryi samey, naylepsze znaczenie, iakie tey Neutralności nadać można, iest to, iż dla uniknienia przemiiaiących ciężarów i nieiakich momentalnych Ofiar, dotychczasowy polityczny stan Kraiu tego utrzymany mieć chcą; to iest, że Szwaycarya na dalsze ogołocenie siebie z tego wszystkiego, co iey naydroższem bydź musi, na wieczną niesławę i na nieodzowną niewolą ma bydź skazana.

W takiem swietle ukazuie się Akt neutralności, w tym nawet przypuszczeniu, gdyby się Szwaycarya wyrokowi Zurichskiego Seymu slepo poddała, i gdyby w chwyceniu się tego, tak niepewnego środka, pomiędzy naczelnikami szczególnych Kantonow zupełna panowała iednomyslność. Starożytny Narodowy charakter Szwaycarow musiałby bydź do ostatnich sladów wykorzeniony, gdyby taka iednomyślność mieysce mieć mogła, Akt zaś neutralności utraca wszelką powagę prawa, kiedy Władze, które go utrzymać i dopełnić powinny, odmawiaią mu swego przystąpienia. Lecz forma Rządu równie niesłusznie iak podstępnie przez Akt medyacyi Francuzkiey Szwaycaryi narzucona, w tak ważney, iaką iest teraznieysza, okoliczności, wszelkie sprzeciwienie się iednego Kantonu poczytuie za bezposredni zamach na obalenie całego Konstytucyinego związku. Od momentu albowiem, w którym, dawniey udzielne, a przez tę konstytucyą związane z sobą krainy, sądziłyby się upoważnione i dość mocne do oświadczenia się przeciwko wyrokom seymu, iuż tym samym federacyiny związek, przez Francyą utworzony, byłby zerwanym: a zatem iakąkolwiek wartość mogł był mieć Rząd na tey podstawie wsparty w mniemaniu obcych Mocarstw, iego siła i powaga zniknęły, iak skoro od swoich własnych związkowych opuszczony, nie wystawia żadnego punktu ziednoczenia, i rozdziela się znowu na elementa, z których go obca ręka samowolnie i przemocnie złożyła. W takim przypadku, bez tego nawet, miałyby prawo Mocarstwa Sprzymierzone przychylić się do tey strony, która bezwątpienia z ich zasadami i widokami zgodny ma sposób myslenia, i nikt zapewne nie będzie tak niesłusznym, aby żądał, iżby przez niewczesne uszanowanie pewnych form i postanowien, które tylko ich przeciwnikowi korzyść obiecuią, Sprzymierzeni poświęcali interesa godney szacunku strony, składaiącey teraz naywiększą część narodu, która pragnie skruszyć pęta obcey władzy, i starożytną wolność Szwaycaryi widzieć uratowaną. Sprzymierzeni Monarchowie uważaią weyscie woysk swoich do Szwaycaryi, nie tylko iako srodek ułatwiaiący plan ogólny ich działań, ale ieszcze iako krok przygotowania, przez które na przyszłość los tego interessuiącego Narodu zapewniony bydź może. Jch zamiarem iest zaręczyć dla Szwaycaryi, we względzie iey z obcemi narodami stosunkow, to swobodne i korzystne stanowisko, w którem się znaydowała przed burzami rewolucyi. Nayzupełnieysza niepodległość tey Rzeczypospolitey, pierwsza zasada iey własney i szczęsliwey exystencyi, iest razem pierwszą polityczną potrzebą wielkiey społeczności Europeyskich Narodow. Z tą iednak niepodległością zgodzić się żadną miarą nie może teraznieyszy stan rzeczy, w którym Szwaycarya, ze związku wolnych Rzeczypospolitych złożona, niesławnie w bezwładne i cierpiące panowania Francuzkiego narzędzie zamieniona została. Kiedy to złe gruntownie uleczone będzie, gdy całość Szwaycarskiey ziemi, ze wszystkich stron,

Dozwala się drukować — Z. Niemczewski Członek Komitetu Cenzury. W Drukarni Dyecezalney u XX. Missyonarzow

DODATEK

do dawnych swoich granic przywrócona zostanie, gdy nakoniec Szwaycarya *w takim się uyrzy położeniu, iż bez względu na wpływ i obcą wolę, od niey samey zależyć będzie wybor form federacyiney konstytucyi — na ówczas* Mocarstwa Sprzymierzone *dzieło swoie za ukonczone uważać będą. Rząd i prawodawstwo wewnętrzne szczególnych kantonów, tudzież ustanowienie ich wzaiemnych między sobą stosunkow, iest wyłącznie samych* Szwaycarow *narodową sprawą, która ich mądrości i doswiadczeniu z zupełną ufnością poruczona bydź powinna.*

Takiemi zamysłami przeięci, oswiadczaią Sprzymierzeni Monarchowie, *iż, iak tylko traktowania o powszechny pokoy czas nastąpi, całą swoią uwagę i starannośc poświęcą interessom* Szwaycarskiego *Narodu; i nie przyimą żadnego traktatu, w którymby przyszły polityczny stan* Szwaycaryi, *podług wyżey pomienionych zasad, ugruntowanym, na wszystkie czasy upewnionym, i od wszystkich* Europeyskich Mocarstw *wyraznie uznanym i zaręczonym nie był.* (z G. B. Vos.)

WIADOMOSCI ROZMAITE.

Przez *Keten* przechodziła w końcu Grudnia dywizya Jenerała *Murańcowa* z korpusu Jenerała *Tolstoia*, przeznaczona wraz z inną do opasywania *Magdeburga*, 3500 woyska posiłkowego ciągnie do korpusu Jenerała Hr. Bennigsena.

— Zapewniaią — pisze Gazeta Berlińska — iż Marszałek St. *Cyr* kupił sobie dobra, w okolicy *Töplitz*, za półmilliona franków. — Saski Podkomorzy Hrabia *Markolini* przybył do *Pragi*.

— Gazeta Berlińska donosi: „Pewien dziennik *Nad-Reński* oznaymuie: iż 12 batalionów grenadyerów ciągnących z *Paryża* ku *Renowi* powrócić musiało nazad śpiesznie, z powodu wewnętrznego onychże nieukontentowania. Doniesienia odebrane z *Munich* i *Augsburga*, wspominaią także o rozruchach w *Paryżu*; miano przywołać śpiesznie 4ry pułki gwardyi z okolic *Renu* do Stolicy.

— W Genewie powstał przeciwko Francuzom rokosz, miasto to oddało Xięciu *Schwarzenbergowi* swoie klucze. Jenerał *Bubna* miał tam dnia 30go Grudnia wkroczyć. — Woysko Sprzymierzone opanowało warowne zamki *Belmond* i *Landskrone*; znaleziono w nich 16,000 cetnarow prochu. Zamek *Belmont*, jako niepotrzebny do działań, wysadzony będzie na powietrze. — Opasano *Befort*. Przeięto kilka gońcow, którzy wiezli rozkaz dowódzcom dywizyi woyskowych, aby ile można, jak nayśpiesznley przesłali woysko, a nawet na wozach, w celu dania odsieczy tey twierdzy, która nie jest opatrzona w żywność, a oraz aby na trzy miesiące żywność tam dostawić.

— Dnia 12go Grudnia przybyły do *Ankony* ekwipaże Króla *Neapolitańskiego*.

— Do *Inspruku* przybył Komisarz Austryacki Tyrolu Włoskiego P. *Rochman*. Dnia 20go Grudnia na wezwanie Kommissoryatu Bawarskiego przybył tam także batalion grenadierow Austryackich dla straży wewnętrzney spokoyności.

— W Hamburgu Marsz: Davoust wydał następuiący rozkaz: „Każdy zaniedbuiący w oznaczonym czasie opatrzyć się w żywność, albo ustąpić z miasta, ma bydź przytrzymany i 25ciu kiymi ukarany, a gdyby ta kara nie pomogła, ma bydź powtórnie przytrzymany, i po wyliczeniu mu 50 kijow, z miasta wypędzony. (*z Gaz. Berl.*)

Już po ułożeniu tey Gazety otrzymaliśmy następne, z Gazet Berlińskich, *Urzędowe* wiadomości — W nocy z 12go na 13ty Stycznia n. s. twierdza *Wittenberg* szturmem przez woyska Sprzymierzone zdobytą została — Lubo dnia 6go Stycznia, po upłynionym czasie rozeymu, kroki nieprzyiacielskie z *Danią* rozpoczęte, i woyska armii północney ze wszystkich punktów postąpiły na przód, trwały jednak układy, a zamiana wzaiemnych posłańców, nie dozwalała tracić zupełnie nadziei pokoiu — z resztą woyska Duńskie cofnęły się na wyspę *Fionią*, cały *Sleswik* i *Jutlandyą* zostawuiąc bez obrony — Do *Rendsburga* już strzelano, a twierdza *Glükstadt* przy uyściu Elby poddała się d. 5go Stycznia n. s. przez kapitulacyą.

— Feldm. *Blücher* z woyskiem swoim postępował w kierunku do *Metz*, i jego przedpoczty o kilka tylko mil były od tey twierdzy — Jen. *Sacken* ze swoim korpusem przebył *Ren* pod *Manheimem* — Korpus Jenerała Hrabiego *Wittgensteina* przeszedł też rzekę pod *Rasztad*. — Woyska Austryackie były w prowincyi *Franche-Comté*.

— W *Londynie* otrzymano *Urzędowe* doniesienie od Lorda *Wellingtona*, datowane z St *Pierre* nad *Adurem*, że ten Wódz dnia 9go Grudnia r. p. wyparł znowu Marszałka *Soulta* z jego oszańcowanego nad *Adurem* obozu, i przymusił go zaiąć stanowisko pod samémi działami *Bayonny*; przez co cały kray po obu stronach rzek: *Niwy* został bez obrony w mocy woysk Sprzymierzonych. (*Szczegóły tych wiadomości dane będą w następuiącey Gazecie.*)

AWIZACYA

2 Z powództwa oświadczoney Exdywizyi Maiątku przez JP. Józefa Oświęcimskiego w Mieście Wilnie mieszkaiącego, w Sprawie takowey, na mocy Dekretu Remissyinego Sądu Głównego Litewsko-Wileńskiego drugiego Departamentu dnia 22 Marca 1811 Roku wypadłego, do Magistratu Miasta Wilna wprowadzoney, z wpisu Aktoratu WJP. Jana Ożegalskiego Sekretarza Prowincyonalnego, z tymże JP. Oświecimskim i iego Kredytorami, ku rozbiorowi przypadłey wypadł w tymże Magistracie na dniu 27 Msca 8bra 1813 Roku Dekret, którym stosownie do przepisanych Dekretem Remissyinym reguł i Ukazu Wileńskiego Gubernskiego Rządu de data 14 8bra 1813 Roku po tymże dziele przez Magistrat Wileński odebranego, naznaczono Administracyą Maiątku Oświecimskiego to iest: Kamienicy w Mieście Wilnie pod Nrm 115 sytuowaney — oraz komportacya na wszystkich Kredytorach i Pretensorach tegoż JPana Józefa Oświecimskiego, tak stawaiących iako i nie stawaiących wszelkich Dokumentow i dowodow do takowey Sprawy potrzebnych i posługuiących w przeciągu sześciu tygodni do Kancellaryi Miasta Wilna oddać się powinna udecydowaną została — Niemniey Edyktalna Cytacya po Debitorow do massy Maiątku Oświecimskiego wedle Bilansu tegoż Oświecimskiego wykazuiących się, dla stawienia się do następney oczewistey rozprawy, z zastrzeżeniem onych iż pod nie stanność wszelkie pokazane pretensye do Massy Maiątku Oświecimskiego rekognoskowane przez oczewisty wyrok będą — A także Awizacya trzykrotna przez Gazetę Kuryera Litewskiego po Kredytorow Oświecimskiego, zzastrzeżeniem iżby wszyscy Kredytorowie i Pretensorowie do dzieła nienieyszego wpływaiący, dla następnego po wyiściu Dyllacyi oczewistego rozprawienia się, z dowodami w tym Sądzie, a to sub amissione rei stawali, została przeznaczoną — W iakowym celu ninieysza Publikata po trzykroć przez Gazetę Kuryera Litewskiego, i zarazem osóbna Edyktalna Cytacya po Debitorow przez JP. Oświecimskiego wykazanych, sporządzona, zamieszcza się — Dat Roku 1814 Msca Januarij piątego dnia —

Józef Statkowski Bur: M. W.

POZEW EDYKTALNY

2 Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnącego Całą Rossyą &c. &c. &c.

W skutek Dekretu Sądu Magistratu Wileń: w R. 1813 dnia 27go 8bra zapadłego z powództwa Ur. Jana Ożegalskiego Sekretarza Prowincionalnego i Kuratora massy, oraz Józefa Oświecimskiego Rotmistrza Trockiego, Obywatela Wileń: iako Aktora Sprawy — Cytuią się następni Oświecimskiego Debitorowie do złożenia summ do massy maiątku tegoż Oświecimskiego należnych, w przeciągu niedziel sześciu; od podania do Gazety Kuryera Litewskiego niniejszego Pozwu Edyktalnego, do Kancelaryi Miasta Gubernskiego Wilna, lub czynienia w Sądzie przez Prokuratorów Plenipotencyami urzędowemi zaszczyconych, przeciwko niżey opisanym pretensyom prawney Explikacyi, a mianowicie pozywaią się za Obligami i ręcznemi Inskrypcyami, Ur. Swirski za Kartą 1801 Xbra 6. o rubli 6. za Kartą 1803. Maja 24. Tekla Paszkiewiczowa o zł: 100. czyli rubli sr: 15. za Kartą 1803 24. 8bra Antoni Michałowski o czerw: zł: 6. czyli rubli sr: 18. za Kartą 1804. Maja 19. Jan Jasinski o czer: zł: 15. czyli rubli 45. za Kartą 1804. Symon Rydzinski o rubli 56. za Kartą 1804. Xbra 10. Angela Szynikowska o zł: 20. gr: 10. za Kartą 1805. in Majo Rozalia Dombrowska o Talarow bitych 40. za Kartą 1805. Julii 22. Pisarz Malewicz o talarow 9. i zł: 2. za beczkę żyta — za Kartą 1805. 27. 7bra Eleonora Jakubinska o czer: zł: 5. czyli rubli 9 za Kartą 1805 27. Aug: Stanisław Bogdański o rubli 10. za Kartą 1805 Aug: 11. Adam Noszowicz o rubli 55. za Kartą 1806. Mar: 12. Barbara Sidorowiczowa o zł: 100 czyli rubli 15. za Kartą 1806. 9bra 14. Maryanna Jasinska o czerw: zł: 60. czyli rubli 180. za Kartą 1806. Xbra 30. Konstancya Szydłowska o rubli 18. za kartą 1807 Junii 5. Andrzey Szelepin o rubli 9. za Kartą 1807 22 Julii Rudanowski za 18. pudow sucharow — za Kartą 1807. 8bra 6. Agata Zaborowska o rubli 42 na co oddała rubli 2. i za Kartą osobną o rubli 90 za Kartą 1807. 8bra 14. Antonela Raczyńska i Jey Sukcessorowie o rubli 23 — za Obligiem 1807 9bra 26 Maryanna Jasińska o rubli 3 — za Kartą 1807 xbra 10 Agata Zaborowska nie raz wyżey pomieniona o rubli 15 — za Kartą 1808 Apr: 5 Anna Nowicka o rubli 32 — za Kartą 1808 7bra 15 Antoni Kolb i jego Sukcessorowie o rubli 4 — za Rewersem 1809 Febr: 5 Maciey Czarnocki Komor: Wileń: o zwrót kart za Rewersem wziętych a Oświecimskiemu służących — za Kartą 1810 31 Marca Wincenty Laskowski o rubli 48 — za Kartą 1810 8bra 8 Ostrowski za reiestrami o zł: 83 gr. 20 — za Kartą 1811 Aprila 24 Franciszek i Józefa Krasińscy o rubli 8 — za Kartą 1811 8bra 27 Józef Orzechowski o rubli 2 — za Kartą 1812 Febr: 20 Józef Kuczewski Chor: Wiłkom: o złot: 51 gr: 18 — za kartą 1812 Julii 11 Onufry Zapaśnik o rubli 6 — za kartą 1813 Maja 7 Kommissioner Szelebński o rubli 15 — za Kartami bez dat Sekretarz Iwanowski o rubli 10 — Smotritel Bielecki o rubli 5 — K. Czarnocka o rubli 4 — Osobno o debita bez kart częścią niebyłych, i częścią zaginionych cytuią się Graff Manuzzi o rubli 20, Sędziego Toczyłowskiego Sukcessorowie o zapłatę niedostarczonych gęsi 4 ćwierci mięsa, i dachowek sztuk 1200. drew wozow 4 — Jagiełłowicza Sukcessorowie o rubli 30 — Szadeyko o rubli 33 — Haszkiewicz o rubli 18 — Slosarz Alexandrowicz o rubli 15 — Malarz Siwicki o rubli 10 — Dargiewiczowa teraz Sobolewska o rubli 6 — Julia Jakutówna o rubli 2 — Michał Annukiewicz o rubli 4 — Sekretarzowa Zboromirska o zł: 5 — Wasilkowska o zł: 7 — Anna Nowicka o rubli 80 — Kwartalny były Pióro o rubli 15.

Takowa Edyktalna Cytacya, zgodnie z Bilansem JP. Józefa Oświecimskiego przez Komportacyą do Kancellaryi miasta Wilna złożonym wypisana i wydana — Józef Pozlewicz Miasta Wilna Pisarz.

POZEW EDYKTALNY

1 Zeszły Josiel Eliaszewicz Serwitor b. Dworu Polskiego, w skutek Remissy Sądu Gł: Lit: Wileń: Departamentu 2go po zapadłych wielu Dekretach Dyllacyinych w Sądzie Powiatowym Ziem: Wileń: mianowicie w Roku 1806. Miesiąca 9bra 22. dnia ferowanym ku przyciągnieniu wszystkich Kredytorow i Debitorow przez trzykrotne Edyktalne Cytacye przy Kuryerze Litewskim w Roku 1810. pod Nrm 76 Września 12. 77. Września 24. i 89 Listopada 5. zamieszczone Awizował wszystkich Kredytorow i Debitorow poszczególniaiąc do każdego z imion i nazwisk ilość pretensyow, ażeby na ostateczną rozprawę w naznaczonym Sądzie Ziemskim Wileńskim iawili się, i każdy pretensyow swoich realność pod Amissyą próbował — Racyą zaś w Roku przeszłey zaszłey śmierci Josiela Eliaszewicza, a ztąd przez niektórych Kredytorow do kontynuacyi oświadczonego konkursu przypozwania Sukcessorow Sąd Ziem: Wileń: ostatecznym w Roku 1811 Januar: 20. dnia zapadłym Star: Hercykowi Irszowiczowi Issersonowi tylko co do starszeństwa Małżeńskiego, a Libie Hercykowiczowey Issesonowey Aktorce Sukcessorom zeszłego Josiela Eliaszewicza Serwitora b. Dworu Pol: ponowić trzykrotną Awizacyą, żeby dostateczna tak Kraiowych, iako i Zagranicznych Kredytorow i Debitorow doszła wiadomość z zastrzeżeniem; iż po takowych Cytacyach etiam w niestanności oczewisty wyrok następowac będzie polecił — Przeto uskuteczniaiąc powyższy wyrok Sądu Ziem: Wileń: Ciż Sukcessorowie Awizuią wszystkich Kredytorow i Debitorow Kraiowych i Zagranicznych zeszłego Josiela Eliaszewicza w uprzednich Edyktowych Cytacyach poszczególnionych, eby ku ostateczney rozprawie w Sądzie Ziem: Pttu Wileń: Kadencyi Januaryowey S S Trzykrolskiey, wszyscy Kredytorowie z iakiegokolwiek tytułu Pretensorowie pod Amissyą w oznaczonym czasie iawili się, i że Debitorami z kim podniestanność oczewisty wyrok następowac będzie. przez niniejszą Edyktalną Cytacyą na mocy ostatecznego Dekretu Ziemskiego Wileń: zapowiadaią.

OSWIADCZENIE.

1 Excerpt Oświadczenia z Protokułu Potocznego Grodz: Wileń: w dacie poniższey zapisanego tegoż czasu pod Pieczęcią Grodz: Wileń: iest wydan.

Roku tysiąc osmset trzynastego Miesiąca Decembra trzydziestego dnia.

Przed Aktami Grodzd: Pttu Wileń: stawaiąc obecnie Adwokat W. Heronim Pietkiewicz oświadczenie poniższe wpisać do Protokułu podał, w wyrazach następnych — Oswiadczenie Imieniem W.X. Woyciecha Znamirowskiego Kanonika i Prokuratora, oraz całey Kapituły Wileń: w następnym czyni się sposobie oto: iż gdy ze strony Kapituły pomimo uczynioną w Roku tysiąc ośmset trzynastym Julii dziesiątego dnia przy Gazecie Kuryera Lit: o zeyściu z tego świata Xdza Józefata Mirskiego Kanonika Awizacyą, dotąd iedna tylko W. Magdalena primo voto Frąckiewiczowa ad præsens Hłuszyńska do funduszu po Xdzu Jozefacie Mirskim przez Zapozew swoią obiawiła pretensyą, i w Roku tysiąc ośmset trzynastym Decembra czwartego dnia w Ziem: Wileń: zyskała Copiar: z Spraw Dekret, a w krótce i oczewisty może nastąpić wyrok, ażeby tedy dalsi do takowego funduszu, bydź mogący Pretensorowie iako opuźniaiący się nie cierpieli, i ztąd Kapituła Wileń: która ze wszystkiemi ex re pozostałości wyżey rzeczonego Xdza Kanonika w iednym czasie i Sądzie za iednym expensem życzy mieć rozprawę, iakimkolwiek nie ulegała wymówkom chodźby te były nayniesprawiedliwsze niniejsze czyni Oświadczenie — u tego Oświadczenia podpis taki, podpisuię się iako Plenipotent Hieronim Pietkiewicz Adwokat.

Correctum Jan Justyn Sperski G. W. Regent.

DONIESIENIA.

1 JPan Józef Chodzkiewicz raczy przybydź do Mieszkania czyli Sklepu moiego w Domu Felcobra a odbierze Zegarek Repetier Srebrny skradziony którego według opisania mi danego od właściciela przytrzymałem. J. Sawicki Zegar: M. U. W.

1 Izaak Szneierowicz Tabelski, mam honor uwiadomić Powszechność, iż mieszkam w Kamienicy JXX. Franciszkanow pod Dzwonicą w Wilnie u W. JP. Gawrońskiego Adwokata, gdzie przysposobiłem Prassy, Tynktory, Ramy i dalsze Warstaty Farbiarskie, a przeto stałem się zupełnie zdolnym do farbowania Sukna, Materyi, Bawełnicy, i t. d. na rozmaite kolory, oraz włosy Końskie na Pons — Nadto trafiam z materyi przez wilgoć będące plamy, nie zmieniaiąc kapitalnego koloru wyimować, więc ktoryby z JWW. i WW. Obywateli miał co do ufarbowania, śmiało oddać może, gdyż wszelką tak co do sztuki i umieiętnosci farbowania, iako też pewności dać się maiącey rzeczy do farby, zupełną na siebie zaymuie ewikcyą — Jeżeli przychodnie Cudzoziemcy znayduią względy, tedy Ja w tuteyszym urodzony kraiu i doświadczeniem nauczony, spodziewam się pierwsze znaleść, za które starać się będę bydź dogodnym, a zatym o przystaranie do farbowania Sukień, Materyi i t. d. nowych lub starych dopraszaiąc się podpisuię się.

Izaak Szneierowicz Tabelski Farb: Wileń: